

Kázání 30.3.2014

Čtení: Izaiáš 53.kapitola
Kázání: Mária Jenčová

Matúš 16,21-27
Písne : 503, 631, 502, 636

Drahí bratia a sestry,
aké máme predstavy o svojom živote? Čo by sme si pre svoj život priali? - Určite sú to len samé dobré a možno i veľké veci.

I apoštol Peter mal hlavu plnú veľkých snov a vznešených ideálov, a bol presvedčený, že Pán Ježiš mu ich pomôže zrealizovať. Určite k nim patrila i túžba po slobode od rímskej nadvlády a po lepšom živote vyvoleného národa.

Avšak, keď Pán Ježiš začína hovoriť o svojom utrpení a smrti, toto Petrovi do týchto jeho predstáv v žiadnom prípade nezapadá.

Toto nechce pripustiť. Berie Pána Ježiša nabok a poučuje Ho: Pane, prosím Ťa, čo je to za nápad?! Takto to nepojde! Toto je predsa neprijateľné...

Sestry a bratia, nepoznávame sa v tomto Petrovom počínaní?

Človek má svoju predstavu o tom, ako by chcel prežiť svoj život, o tom, čo je pre neho dobré – a spoliehame, že Boh nám v tom pomôže.

Ale realita, tá býva často úplne iná. Niekedy nás život postaví pred také situácie, ktoré my sami by sme si nikdy nevybrali! Pred situácie, ktoré od nás vyžadujú obeť rozneho druhu, sebazaprenie, situácie, ktoré nám posobia bolesť...

A keď sme pri tých predstavách o svojom živote, tak určite nikto z nás si predsa pre svoj život nepredstavuje utrpenie. – ale ono mnohokrát príde, a na naše plecía je vkladáný kríž, a to roznej podoby... A ako ja vtedy reagujem? Nie práve tak ako Peter? Začnem vzdorovať, klásť odpor a dohovárať Bohu: Pane, čo to má znamenať? To snád' nemyslíš vážne? Tak ja sa tak snažím a Ty takto?!

Ale Pán Ježiš nám v dnešnom Evangeliu hovorí dosť jasne z kade pochádza takýto postoj. Vidíme, že jeho autorom nie je Boh, ale diabol. – keď Pán Ježiš Petra v tejto chvíli nazýva satanom. Prečo tu došlo k tak radikálnemu posunu? Ved' tesne predtým Pán Ježiš Petra nazval skalou – a vzápätí ho nazýva satanom. Ako je to možné?

Keď Peter mal pred očami Boha a otvoril sa tomu, čo je Božie, a keď toho Boha spoznáva v Ježišovi – vyznáva: Ty si Kristus = to znamená Bohom pomazaný za Spasiteľa sveta – vtedy ho Pán Ježiš nazýva Skalou... vzápätí sa však Peter otočí a začína Pána Ježiša od toho poslanca odhovárať. Začne Ho odhovárať od toho, aby nás spasil. Zrazu Petrovi akoby začína pred očami miznúť ten horizont večnosti a začína veľmi krátkozrako vidieť to pomimuteľné šťastie a dobro, už má pre očami svoje predstavy a to, ako by to on chcel mať – a vtej chvíli ho Pán Ježiš nazýva satanom. Je pre Neho pokušiteľom, ktorý sa Ho snaží od Jeho poslanca záchranu sveta odradiť.

Áno, je to tak, že každý človek môže byť aj tým, aj tým. Že raz ho použije Duch Boží, a raz satan. Že raz človek silno vníma Božiu blízkosť a je plný vznešených túžob... ale vzápätí sa otočí, čosi ho vyvedie z miery, a to svetlo sa mu stráca – človek už vidí iba seba a dokáže druhým ublížiť a odradiť ich od ich poslanca...

Žiaľ, stáva sa to... Ale vďaka Božej milosti, má človek šancu sa vždy znova vspametať, obrátiť sa k Bohu a stále znova vstupovať do nového boja viery.

Ale tá pravda je taká, že človek, ktorý sa rozhodol pre Krista, tak diabol robí všetko preto, aby ho od toho poslanca odvrátil – a často to robí aj cez našich najbližších, jako to vidíme v prípade Pána Ježiša a Petra...

Avšak, táto skutočnosť, že v jednej chvíli môžeme byť nástrojom Božím a vzápätí hned' nástrojom diablovým – je dosť veľkým nebezpečím. A z dnešného Evangelia vidíme, že ono to súvisí s tým, nakoľko sa nechávam viesť Bohom a nakoľko tým, čo chcem ja.

V tom je totiž podstatný rozdiel!

To ukazuje k tomu, kto je na prvom mieste v mojom živote – či Boh alebo ja?

Ak je na prvom mieste v živote Boh – tam, ja keď ráno vstanem, tak sa pýtam: „Pane, čo dnes odo mňa chceš? Aká je dnes Tvoja voľa pre mňa? Jako dnes môžem byť súčasťou toho, čo Ty zamýšľaš?“ Ale tam, kde som ja na prvom mieste, tam hovorím: „Pane, tak dnes potrebujem toto a toto, toto mi požehnaj, toto zober a odstráň, v tom mi pomôž...“ atď.

Toto je veľmi nebezpečné – práve v cirkvi. Toto je nepochopenie podstaty kresťanstva, v čom sa na chvíľu ocitol aj Peter. Takto akoby vytlačáme bolesť a utrpenie utrpenie z kresťanstva. A potom je to niekedy jako taký pohanský kšeft s Bohom: Pane Bože, čo Ti mám dať, aby si mi dal toto a toto?

Sestry a bratia, nebojme sa Bohu doverovať a cele sa Mu zveriť, s tým, že On nám dá, len to, čo je pre nás najlepšie. A nebojme sa, že tým čosi stratíme. Opak je pravdou. Pán Ježiš predsa hovorí, že ak budeme hľadať Jeho kráľovstvo, tak všetko ostatné nám bude pridané. Ale samozrejme, pridané preto, aby sme tým slúžili.

A tak, dnešné evanjelium, jako i celé postné obdobie nám s pohľadom upretým na Kristovo utrpenie a Jeho obeť na kríži kladie otázku – či aj ja sa práve teraz, spolu s Petrom, nenachádzam v takom vzdore a vnútornom odmietnutí cesty, ktorou ma chce Boh viesť. Nech je pre nás dnešné evanjelium výzvou ku znovuoobjavovaniu svojho poslania, ktoré tu na tejto zemi máme – a tým poslaním je záchrana ľudí. Petrov príbeh sa nás dnes pýta, čo sme my ochotní pre toto poslanie obetovať a vytrpieť, a či náš život a naše postoje sú pre našich blížnych v tomto poslaní povzbudením alebo ich skor od tohoto poslania znechucujeme a odrádzame?

A napokon je tu otázka, či pre svoj život úprimne hľadáme Božiu vôľu alebo sa snažíme o naplnenie svojich predstáv?

A v súvislosti s tým hľadaním Božej vole ma raz veľmi oslovilo svedectvo jedného kazateľa, ktorý spomínal, že v dobé, keď chodil na vysokú školu tak sa snažil hľadať Božiu vôľu pre svoj život, ale stále akosi nevedel, čo má vlastne robiť, ktorou cestou sa v živote vydať. A tak raz večer urobil také rozhodnutie. Šiel do kostola, v ktorom bol jeho otec kazateľom, zamkol za sebou dvere, kľakol si pred oltárom a hovorí Bohu: Tak, Pane a toto, čo teraz urobím, bude na celý život.“ Vzal do ruky papier a pero a začal písať čo všetko pre Boha urobí. Napísal, že bude od teraz každú nedeľu chodiť na bohoslužby, že bude prispievať na cirkev, že vstúpi do speváckeho zboru a mnoho ďalších vecí, ktoré ho napadli a ktoré bol ochotný urobiť. A keď už toho bolo celkom veľa, podpísal papier a ponúkol ho Bohu. Bol na seba hrdý. A teraz čakal, čo sa bude diať. Čakal nejaké viditeľné znamenie Božej prítomnosti, ale nič sa nedialo. A tak si ešte raz prešiel celý papier, či na niečo nezabudol. Ale nič ho už nenapadlo. A tak ďalej čakal. Ale nič sa nedialo. A tak po dlhej dobé ticha, pohrúžil sa do modlitby a povedal Bohu, že už napísal všetko, čo chcel. Ale ani potom sa nič nestalo. A tak len čakal a čakal. Prišlo to až potom. Hovorí: v mojom srdci sa ozval Boží hlas. Počul som jako sa mi Boh s láskou prihovára – „Synu, nerobíš to dobre. Ja od teba nechcem to, čo robíš. Roztrhaj papier na ktorý si napísal ten zoznam. A zober si nový, úplne čistý papier a nechaj mňa, aby som ho naplnil.“

A tak roztrhal ten papier a vzal nový a podpísal ho. A hovorí, tam pri oltári toho malého kostola som urobil to, čo odo mňa Boh chcel. A od vtedy už ubehlo 36 rokov, čo Boh naplnia ten prázdny papier mojho života. A hovorí, že som aj rád, že som vtedy nevedel, čo na tom prázdnom papieri bude...lebo možno by som sa toho aj bál...bolo by tam napísané, že sa stanem misionárom, že budem niekoľkokrát v ohrození života, že budem čeliť mnohým ťažkostiam... Nič z toho som vtedy nevedel, ale vo všetkom tom, čo som prežíval, som vedel, že ma Boh vedie a je so mnou.

Toľko slová Rev.Howarda.

Sestry a bratia, a tak aj my, využime privilégium tejto postnej doby, ktorá nás všetkých chce viesť do ticha. Nájdime si každý deň takúto chvíľu a otvoríme si Božie Slovo a na modlitbe sa pýtajme Boha: Pane, aká je dnes Tvoja vôľa pre mňa? Jako Ti dnes môžem urobiť radosť?

A ak budeme úprimní a nebudeme za každú cenu presadzovať svoje predstavy o živote svojom, či druhých – som presvedčená, že Boh každému z nás ukáže tie dobré skutky, ktoré práve pre nás pripravil, aby sme v nich chodili a tak naplnili Jeho vôľu v našom živote.

Pane náš, ďakujeme Ti, že Ty si nežil podľa svojich predstáv, ale podľa vole svojho nebeského Otca. A to aj vtedy, keď to pre Teba znamenalo ísť cestou kríža. Ďakujeme Ti, že z lásky ku svojmu Otcovi a z lásky k nám si sa tomu nevyhol, aj keď si mohol. Ďakujeme Ti, že si nás svojou poslušnosťou vykúpil. Uč aj nás, každý deň hľadať a plniť Tvoju vôľu a nie svoje predstavy. A to i vtedy, keď tak jako ty pojdeme cestou utrpenia.Pomož nám a buď s nami, aby sme sa Ti aj my dokázali oddane, kúsok po kúsku obetovať. Zmiluj sa nad nami a Ty sám zalpň to zbývajúce prázdne miesto na papieri nášho života.

Chceme Ti to dovoliť a chceme Ti doverovať, že Ty máš pre každého z nás len to najlepšie.

Amen.